

Aan het Bureau van de Orde van Advocaten
t.a.v. de heer mr. P.M. Wilmink, deken,
Postbus 4152
6803 ED Arnhem

Holten, 18 februari 2013

Geachte heer Wilmink,

Hierbij dienen ondergetekenden meerdere klachten in vanwege ernstige misdragingen door advocaat de heer mr. J.P.J.M. Naus, in dienst bij Poelmann van den Broek Advocaten & Notarissen te Nijmegen. De misdragingen vonden plaats na het vonnis van een kantonrechter van de rechtbank te Almelo d.d. 13 april 2010 (**bijlage 1**) in een bodemprocedure tussen V.N.I. Enschede B.V. en o.a. B.Th. Hofs (zaaknummer 158791 CV EXPL 190/04). Mr. Naus was de advocaat van wederpartij V.N.I.

Klacht 1

Mr. Naus was ermee bekend, dat er in dit vonnis meerdere ernstige juridische en feitelijke misslagen en andere fouten door de kantonrechter zijn gemaakt, evenals hij ermee bekend was, dat de kantonrechter ook in de daaraan voorafgaande tussenvonnissen meerdere malen ernstig de fout was ingegaan. Tevens was hij ervan op de hoogte, dat de door V.N.I. als bewijsvoering overgelegde arresten van het gerechtshof te Arnhem in de zaak V.N.I./R.T.B. Hofs bol stonden van de juridische misslagen en andere kapitale blunders. Het kan hem ook niet zijn ontgaan, dat de comparitie van partijen d.d. 1 april 2010 een schandalige vertoning was, waarin de rechten van B.Th. Hofs met voeten zijn getreden, waaronder het feit, dat zijn gemachtigde, zijnde zijn echtgenote H.M.S. Hofs-Akkermans, de door haar opgestelde pleitaantekeningen niet mocht voordragen.

Van groot belang bij dit alles is, dat mr. Naus een groot deel van die wantoestanden zelf heeft geïnitieerd dan wel daaraan substantieel heeft bijgedragen. In eerder ingediende klachten op 22 december 2012 zijn alle juridische en feitelijke misslagen van de kantonrechter en ook die in de door V.N.I. als bewijsvoering overgelegde arresten van het Hof in de zaak V.N.I./R.T.B. Hofs uitgebreid voor het voetlicht gebracht, alsook de bijdragen daaraan van mr. Naus.

In die zaak volgt binnenkort een uitspraak.

Ondanks het bovenstaande is mr. Naus toch overgegaan tot executiemaatregelen inzake het vonnis van 13 april 2010. Daar komt bij, dat hij met de gemachtigde van B.Th. Hofs andersluidende afspraken had gemaakt, hij als advocaat diende te weten, dat dit vonnis niet executabel en bovendien nietig was, B.Th. Hofs niets verschuldigd was aan V.N.I., het beginsel van hoor en wederhoor door de kantonrechter was geschonden en er bij executie tevens een noodtoestand voor ons zou ontstaan vanwege alle bewezen ernstige juridische misslagen in de diverse arresten en vonnissen.

In deze klachtenbrief zullen wij al het hierboven gestelde bewijzen.

Afspraken

Mr. Naus heeft zich niet gehouden aan een belangrijke afspraak, die hij op 14 april 2010 telefonisch met Hofs-Akkermans had gemaakt inzake de berekeningen met betrekking tot het vonnis d.d. 13 april 2010.

Op 14 april 2010 haalt Hofs-Akkermans het vonnis uit de brievenbus.

Vervolgens heeft zij met mr. Naus gebeld om te spreken over het vonnis. Deze is dan de mening toegedaan, althans dat stelt hij, dat het een correct vonnis is en niets aan duidelijkheid te wensen overlaat. Daarmede is Hofs-Akkermans het niet eens en stelt tevens, dat er onder het kopje **De Beslissing** geen bedrag staat vermeld en dat er daarom ook verder naar de inhoud van het vonnis moet worden gekeken dan alleen maar naar hetgeen de kantonrechter over het betalen van achterstallige huurpenningen heeft gezegd. Verder stelt zij, dat het toch nooit de bedoeling kan zijn, dat de twee betrokken gemachtigden zelf aan het rekenen slaan, tenzij zij dit doen om in onderling overleg tot een oplossing te komen.

Na enig heen en weer praten en nadat Hofs-Akkermans mr. Naus heeft gewezen op het feit, dat het Hof een kapitale juridische misslag heeft gemaakt betreffende de inhoud van artikel 14.2 van de Algemene Bepalingen Huurovereenkomst en dat haar zoon na de zeer goed onderbouwde uitleg in zijn akte d.d. 16 maart 2010 dienaangaande door het Hof in het gelijk is gesteld, is mr. Naus het ermee eens, dat het bedrag in het vonnis van de kantonrechter van € 15.000,-- betreffende het boetebeding niet klopt. Ook betreffende andere door de kantonrechter gestelde zaken is discussie mogelijk, aldus mr. Naus.

Saillant detail: Later zal uit een door mr. Naus op 19 juli 2011 ingesteld Incidenteel appel (**bijlage 2**) ook overtuigend blijken, dat hij het op essentiële punten niet eens is met het vonnis van de kantonrechter d.d. 13 april 2010. In dat Incidenteel appel probeert hij tevens het Hof ervan te overtuigen, dat de "matiging" van de boete door de kantonrechter tot € 15.000,-- moet worden teruggedraaid en dat die boete weer wordt teruggebracht op € 604.321,86 !!

Vervolgens wordt er door mr. Naus en Hofs-Akkermans afgesproken, dat eerst mr. Naus aan de hand van het vonnis een berekening zal maken en dat daarop door ons zal worden gereageerd. Mr. Naus maakt in het telefoongesprek nog de opmerking, dat wanneer er tot overeenstemming wordt gekomen betreffende een te betalen bedrag aan V.N.I. dan ook zoon Raymond de daaruit voortvloeiende overeenkomst dient te tekenen. Hofs-Akkermans vertelt mr. Naus, dat het wel enige tijd kan duren voordat de berekening klaar is, omdat zij daarbij vanwege het grote belang en de complexiteit in elk geval een deskundige wenst in te schakelen.

's Avonds heeft Hofs-Akkermans met onze zoon gebeld en hem de inhoud van het gesprek medegedeeld, waarop hij reageerde met o.a. te stellen, dat hij in geen geval ging tekenen, omdat hij de uitkomst van de hoger beroep procedure wilde afwachten. Hij had daarbij nog de mogelijkheden van akten en eventueel een pleidooi, aldus zoon Raymond.

Mr. Naus houdt zich echter niet aan de afspraak en sommeert in een brief d.d. 4 mei 2010 (**bijlage 3**) B.Th. Hofs plotseling om binnen 14 dagen een bedrag van € 331.947,25 te voldoen. Deze brief gaat weliswaar vergezeld van een berekening (**bijlage 4**), die echter geenszins in overeenstemming met de inhoud van het vonnis is, omdat deze alleen betrekking heeft op de achterstallige huurpenningen betreffende de periode april 2003 t/m 15 september 2005 en geen rekening houdt met de overige bepalingen in het vonnis en de door B.Th. Hofs ter comparitie van partijen overgelegde produkties met overtuigende stellingen en bewijsvoering.

Op 18 mei 2010 (**bijlage 5**) reageert B.Th. Hofs op de bovengenoemde brief van mr. Naus, waarin hij o.a. stelt, dat mr. Naus niet handelt ingevolge het op 14 april j.l. afgesprokene tussen hem en zijn echtgenote en dat in dat gesprek ook door haar is gezegd, dat het vonnis niet deugde en op het eerste gezicht onduidelijk was. Verder schrijft B.Th. Hofs, dat hij een zorgvuldige berekening wil uitbrengen en daarom spoedig een afspraak zal maken met het juridisch loket om hem daarbij te helpen. Op deze brief is door mr. Naus nooit gereageerd.

Op 20 mei 2010 heeft mr. Naus via gerechtsdeurwaarder GGN Tjihuis & Partners een exploit (**bijlage 6**) bij B.Th. Hofs laten uitbrengen, waarin de grosse van het vonnis wordt betekend. In dit exploit noemt hij als opeisbare vordering een foutief bedrag inzake de achterstallige huurpenningen, zijnde € 312.633,58, met het bevel het totale bedrag van € 332.018,37 + P.M. binnen twee dagen na heden te betalen met de aankondiging, dat bij niet-tijdige en/of niet-behoorlijke voldoening aan vornoemd bevel binnen de daarbij gestelde termijn de betekende executoriale titel ten uitvoer zal worden gelegd door alle middelen en wegen rechtens, etc.

Wij erop wijzen, dat de bovengenoemde gang van zaken reeds in de klachtenbrief d.d. 22 december 2011 in verband met een eerdere klachtenprocedure is geschetst, maar deze hier volledigheidshalve hebben herhaald.

Het vonnis is niet executabel

Ingevolge wetsartikel 504a Rv. lid 2, hetgeen luidt: *Zolang de vordering niet is vereffend, kan niet tot executoriale verkoop worden overgegaan.*

In het boek Boek Burgerlijke Rechtsvordering door A.I.M. van Mierlo staat dienaangaande:

Niet vereffende vordering:

Een rechterlijke uitspraak of authentieke akte waarin de omvang van de geldvordering niet vaststaat kan een titel voor executie zijn. Voor het leggen van een executoriaal beslag is niet vereist, dat er sprake is van verhaal van een vereffende vordering. Men denke aan een veroordeling tot vergoeding van schade op te maken bij staat of tot voldoening van bepaalde kosten, waarvan de omvang niet uit de uitspraak blijkt. Het bepaalde in artikel 504a brengt echter mee, dat de verdere executie stil ligt tot de vereffening.

Het vonnis is nietig

De kantonrechter heeft in strijd met de geldende rechtsregels en in strijd met wetsartikel 88 Rv. lid 3. verzuimd een proces-verbaal van de comparitie van partijen op te maken, deze door partijen na voorlezing en eventuele correctie te laten tekenen en aan hen toe te zenden. Zelfs heeft zij het in het eindvonnis van 13 april 2010 als processtuk genoemde aantekeningengeschrift van de griffie niet aan partijen ter beschikking gesteld. Door dit verzuim en deze handelwijze is het vonnis nietig. De HR zegt over het proces-verbaal van een terechtzitting:

“De feitelijke grondslag der middelen kan uitsluitend worden bewezen door het aangevallen arrest of vonnis en door het proces-verbaal ter terechtzitting”.

Zie HR 8 november 1926, NJ 1926, 1342, HR 17 januari 1950, NJ 1950, 345.

en

“Het proces-verbaal der terechtzitting en het n.a.v. het onderzoek ter terechtzitting gewezen vonnis of arrest zijn de kenbronnen van gevoerde verweren”

Zie HR 28 juni 1983, NJ 1984, 98; HR 24 februari 1987, NJ 1988, 540

en

“Alleen het proces-verbaal heeft bewijskracht ten aanzien van de in acht genomen vormen. Indien dit niet vermeldt dat op straffe van nietigheid voorgeschreven vormvoorschriften zijn nagekomen, moet het ervoor worden gehouden dat dit niet is geschied. Het vonnis wordt nietig verklaard, d.i. vaste rechtspraak”

Het schenden van het beginsel van hoor en wederhoor

Ter comparitie van partijen heeft de kantonrechter de inhoud van het door V.N.I. overgelegde arrest d.d. 8 december 2009 inzake V.N.I./R.T.B. Hofs met de daarop afgestemde berekeningen als uitgangspunt genomen, dit zonder het met partijen in haar tussenvonnissen toegezegde overleg te plegen of dat arrest überhaupt wel als bewijsvoering zou kunnen dienen. Toen Hofs-Akkermans commentaar leverde op die gang van zaken stelde de kantonrechter, dat B.Th. Hofs in ieder geval alsnog de gelegenheid zou krijgen op dit arrest (en berekeningen van V.N.I.) te reageren.

Afgezien van deze toezegging en de vaststaande plicht van de kantonrechter hoor en wederhoor toe te passen had zij reeds in een brief van 12 oktober 2009 (**bijlage 7**) aan de president van de rechtbank mr. Van der Winkel bericht, dat Hofs sr. wanneer het zo zou zijn, dat het door V.N.I. te overleggen (eind)arrest van het Hof (dit is het arrest d.d. 8 december 2009 geworden) daadwerkelijk zou worden ingebracht, hij nog in de gelegenheid zou worden gesteld daarop een antwoordakte te nemen. Zie onder het kopje: procedurele gang van zaken van die brief.

Door het op 13 april 2010 “vervroegd” wijzen van vonnis heeft de kantonrechter B.Th. Hofs echter het recht ontnomen om nog een akte uit te brengen betreffende het door V.N.I. overgelegde arrest van het Hof d.d. 8 december 2009 inzake de zaak V.N.I./Hofs jr.. Evenmin is B.Th. Hofs nog in de gelegenheid gesteld te reageren op de berekeningen, die V.N.I. als productie 26 ter comparitie van partijen had overgelegd, welke berekeningen reeds waren afgestemd op het tussenarrest d.d. 8 december 2009 en die bovendien inhoudelijk op vele punten ondeugdelijk waren. De kantonrechter heeft zodoende het in artikel 6 EVRM vastgelegde beginsel van hoor en wederhoor op ernstige wijze geschonden.

Noodtoestand

Wij wijzen dienaangaande naar uitspraken van de Hoge Raad, zijnde HR 22 april 1983, NJ 1984, 145 en HR 22 december 2006, NJ 2007, 173, welke inhouden:

Een uitvoerbaar bij voorraad verklaard vonnis of arrest kan worden geschorst indien de tenuitvoerlegging ervan een noodtoestand veroorzaakt bij de geëxecuteerde dan wel er sprake is van misbruik van bevoegdheid.

Van een dergelijke noodtoestand of misbruik van bevoegdheid is sprake wanneer het te executeren vonnis klaarblijkelijk op een juridische of feitelijke misslag berust.

B.Th. Hofs was niets verschuldigd aan V.N.I.

B.Th. Hofs heeft na zijn brief van 18 mei 2010 (zie bijlage 5) volgens afspraak en met hulp van het juridisch loket en een advocaat een berekening opgesteld, die in zijn geheel is afgestemd op de inhoud van het vonnis d.d. 13 april 2010 en op de door hem ter comparitie van partijen ingediende produkties 40 en 41.

Daarbij is van belang, dat de kantonrechter uitdrukkelijk ter zitting heeft medegedeeld, dat zij alle door B.Th. Hofs ter comparitie ingediende produkties als officiële processtukken voor het dossier heeft geaccepteerd, hetgeen later ook uit het eindvonnis van 13 april 2010 is gebleken. Daarin staat onder **1. Procedure** o.a.

Deze blijkt uit de volgende stukken:

De stukken welke VNI (produkties 26 en 27) respectievelijk Hofs sr. (produkties 32 t/m 41) ter voorbereiding van de comparitie van partijen hebben ingediend.

Omdat noch V.N.I. noch mr. Naus tijdens de comparitiezitting d.d. 1 april 2010 ook maar met één woord hebben gereageerd op de inhoud van de door B.Th. Hofs voorafgaande aan deze zitting overgelegde produkties 40 en 41 (**bijlagen 8 en 9**), die dus op geen enkele manier zijn betwist, moet de inhoud daarvan volgens de geldende rechtsregels als vaststaand worden aangenomen, met name nu daarin geen zaken zijn vermeld, die in strijd zijn met enige wet of rechtsregel of anderszins onacceptabel zouden zijn.

Voor die situatie is wetsartikel 149 Rv. van groot belang, welk artikel luidt:

1. Tenzij uit de wet anders voortvloeit, mag de rechter slechts die feiten of rechten aan zijn beslissing ten grondslag leggen, die in het geding aan hem ter kennis zijn gekomen of zijn gesteld en die overeenkomstig de voorschriften van deze afdeling zijn komen vast te staan. Feiten of rechten die door de ene partij zijn gesteld en door de wederpartij niet of niet voldoende zijn betwist, moet de rechter als vaststaand beschouwen, behoudens zijn bevoegdheid bewijs te verlangen, zo vaak aanvaarding van de stellingen zou leiden tot een rechtsgevolg dat niet ter vrije bepaling van partijen staat.

2. Feiten of omstandigheden van algemene bekendheid, alsmede algemene ervaringsregels mogen door de rechter aan zijn beslissing ten grondslag worden gelegd, ongeacht of zij zijn gesteld, en behoeven geen bewijs.

Wij stellen, dat wanneer de kantonrechter ambtshalve haar bedenkingen zou hebben gehad tegen de stellingen van B.Th. Hofs in de ter comparitie overgelegde produkties, zij dit in ieder geval gemotiveerd in haar vonnis had moeten vermelden. Het in de genoemde produkties gestelde is overigens eerder in de bodemprocedure grotendeels reeds aan de orde geweest en ook toen nooit weersproken.

Uit de berekening (**bijlage 10**), die B.Th. Hofs mr. Naus heeft toegestuurd blijkt, dat hij op 26 mei 2010 een bedrag van **€ 35.970,63** van V.N.I. te vorderen heeft.

In de begeleidende aangetekende brief d.d. 26 mei 2010 (**bijlage 11**) schrijft B.Th. Hofs o.a.:

“Na uitgebreid advies te hebben ingewonnen bij het juridisch loket in Almelo en tevens een second opinion te hebben gevraagd bij Jurofoon en een advocaat doe ik u bijgaand mijn berekening naar aanleiding van het vonnis van de kantonrechter toekomen”.

Ook heeft B.Th. Hofs in die brief meer dan 20 juridische misslagen opgenoemd, die de kantonrechter in haar vonnissen heeft begaan en stelt hij bovendien, dat het mr. Naus en zijn cliënte genoegzaam bekend is, dat er zijdens de rechterlijke macht thans vele verschillende uitspraken liggen betreffende de betaling van huurpenningen door hemzelf en/of zijn zoon. Een kopie van deze aangetekende brief met berekening is verzonden aan de heren H. en P. Silderhuis, de beide directeurs van V.N.I.

Klacht 2

In de aanloop naar de daadwerkelijke executoriale verkoop van de woning is mr. Naus wederom op meerdere punten in de fout gegaan, Na een executoriale beslaglegging op de woning op 6 december 2010 heeft V.N.I. (mr. Naus) via meerdere notarissen getracht de woning te laten veilen. Twee notarissen, zijnde mr. P. Bisschop en mr. W.E. van Delft hebben om hen moverende redenen de opdracht van V.N.I. niet willen uitvoeren. Uiteindelijk heeft V.N.I. (mr. Naus) notaris mr. P.T.A. Benedek van Van Putten Van Apeldoorn Notarissen te Ede bereid gevonden de executie ter hand te nemen.

- a) Op 4 augustus 2012 (**bijlage 12**) wordt de advertentie inzake de executoriale verkoop geplaatst, dit op o.a. de veilingssites www.veilingbiljet.nl en www.vvta.nl en in de Twentsche Courant Tubantia. In deze advertentie wordt de veilingdatum van 4 september 2012 genoemd. **Let wel: achter het kopje Attentie staat vermeld, dat het een beslagveiling betreft en dat er derhalve geen onderhandse biedingen mogelijk zijn. Het behoeft geen betoog, dat de opbrengst daardoor met grote mate van waarschijnlijkheid extra laag zal uitvallen. Omdat een beslagveiling vrijwel nooit voorkomt is ook de naamsbeschadiging voor ons extra heftig geweest. Bij een veiling door een hypotheekhouder is er veelal begrip vanwege het niet meer kunnen opbrengen van de hypotheekrente, een beslagveiling wordt geassocieerd met een wanbetaler!**
- b) V.N.I. (mr. Naus) heeft verzuimd om voorafgaande aan het plaatsen van de advertentie aan B.Th. Hofs een exploit ingevolge wetsartikel 514 Rv. uit te brengen, in welk exploit in dit geval mr. Benedek als bevoegd notaris inzake de executoriale verkoop had moeten worden benoemd. Eerst op 27 augustus 2012 (**bijlage 13**) wordt er een exploit uitgebracht, waarin mr. Benedek als veiland notaris wordt aangewezen, dit dus ver nadat de veilingadvertenties zijn geplaatst (op 4 augustus 2012). Dit exploit bevat overigens tal van ernstige fouten:
 - Er wordt een vordering van € 315.130,12 als opeisbaar genoemd (dit bedrag wordt genoemd in het exploit van 24 juli 2012, waarnaar wordt verwezen in het exploit van 27 augustus 2012) , terwijl er in het vonnis d.d. 13 april 2012 onder het dictum geen bedrag inzake de achterstallige huurpenningen wordt aangegeven. Het in het exploit genoemde bedrag is nergens op gebaseerd en volkomen uit de lucht gegrepen.
 - Onder het kopje AANGEZEGD wordt vermeld, dat er bij proces-verbaal d.d. 11 december 2003 conservatoir beslag is gelegd op de woning van Hofs. Dit conservatoir beslag had echter in het exploit helemaal niet genoemd mogen worden, omdat dit conservatoir beslag reeds op 13 februari 2004 was overgegaan in een executoriaal beslag op grond van een door V.N.I. op 30 januari 2004 verkregen executoriale titel van de voorzieningenrechter te Almelo, welke overgang althans in een exploit d.d. 13 februari 2004 (**bijlage 14**) aan B.Th. Hofs is gecommuniceerd door de betreffende gerechtsdeurwaarder Karin Wigger in opdracht van V.N.I.(mr. Naus).

Vervolgens heeft er op 18 maart 2004 een overbetekening aan de beide hypotheekhouders plaatsgevonden, zijnde Rabobank en ING-bank, dit ingevolge wetsartikel 508 Rv. **(bijlage 15)**.

- Werkelijk spraakmakend en absurd is, dat Hofs-Akkermans in de laatste zin van het exploit van 24 juli 2012 wordt aangeduid als gerekwireerde of te wel gedaagde. Echter het simpele feit is, dat zij geen partij was in de bodemprocedure. Deze aanduiding is in het exploit van 27 augustus 2012 niet herroepen dan wel hersteld.

Klacht 3

Mr. Naus heeft geweigerd mee te werken om tot een oplossing van het geschil te komen , terwijl er door ons meerdere pogingen zijn ondernomen om met V.N.I. en mr. Naus in gesprek te komen. Onderstaand wordt de gang van zaken weergegeven.

- a) In een aangetekende brief van 5 september 2011 hebben wij de heren Silderhuis op advies van notaris mr. Bisschop, één van de voorafgaande notarissen aan wie V.N.I. de opdracht tot executie had verstrekt, benaderd voor het maken van een afspraak om wellicht toch tot een oplossing van het conflict te komen. V.N.I. heeft echter geweigerd de brief in ontvangst te nemen en deze ongeopend aan ons laten retourneren. Mr. Naus heeft een kopie van die brief ontvangen, maar nooit gereageerd.
- b) Op 23 februari 2012 heeft Hofs-Akkermans mr. Naus telefonisch proberen te bereiken, waarbij zij te horen kreeg, dat hij op vakantie was. De daarop volgende week heeft Hofs-Akkermans hem op 27 februari trachten te bereiken, waarbij zij van zijn secretaresse, mevrouw C. van Dijk, vernam dat hij in een bespreking zat en niet aan de telefoon kon komen, maar dat hij terug zou bellen.
- c) Omdat er niet werd teruggebeld heeft Hofs-Akkermans mr. Naus de bijgaande e-mail d.d. 1 maart 2012 gestuurd **(bijlage 16)**, die ook door hem gelezen is.
- d) Op 12 april 2012 ontvangen wij een e-mail van notaris Van Delft (aan wie V.N.I. voorafgaande aan mr. Benedek de opdracht had verstrekt). In die e-mail schrijft notaris Van Delft, dat hij van mr. Naus heeft vernomen, dat deze onze verzoeken wel degelijk ontvangen heeft, maar dat hij zulks vanwege de beroepscode voor de advocatuur eerst met mr. Van der Veen moest kortsluiten en deze heeft gemaïld om tot een afspraak te komen.
- e) Die reactie van mr. Naus is echter een smoes, daar hij heel goed weet, dat Hofs-Akkermans tijdens het laatste deel van de bodemprocedure en ook tijdens de comparitie van partijen d.d. 1 april 2010 de gemachtigde van B.Th. Hofs was en hij en V.N.I. vanzelfsprekend gewoon een afspraak met ons konden maken. Dit heeft Hofs-Akkermans mr. Naus dan ook in de bovengenoemde e-mail van 1 maart 2012 verteld.
- f) Omdat mr. Van Delft erop aan blijft dringen toch mr. Van der Veen naar de bespreking mee te nemen heeft mr. Van der Veen op ons verzoek vanaf ca. half mei 2012 meerdere malen getracht mr. Naus te bereiken, dit echter zonder enig resultaat, hetgeen wij mr. Van Delft op 7 juni 2012 per e-mail hebben medegedeeld.

De conclusie kan alleen maar zijn, dat noch V.N.I. noch mr. Naus vooralsnog erg happig waren op een bespreking, omdat zij wisten dat wij in een dergelijke bespreking vanzelfsprekend wederom zouden betogen, dat B.Th. Hofs niets verschuldigd was aan V.N.I. Mr. Naus had een veel betere strategie uitgedacht.

Klacht 4

Mr. Naus heeft ons onder dreiging van de gedwongen verkoop van onze woning op een onoorbare en onacceptabele manier onder druk gezet om toezeggingen te doen inzake hoge betalingen aan V.N.I. Dienaangaande kan er zonder enige twijfel gesproken worden over emotionele chantage. Het belangrijkste gegeven daarbij is vanzelfsprekend, dat mr. Naus zeer goed op de hoogte was van de onder de voorgaande klachten geschetste feiten. Bij de beoordeling van deze klacht dient ook rekening te worden gehouden met het feit, dat ingevolge het bepaalde in de beroeps- en gedragscodes advocatuur een advocaat geen druk mag uitoefenen door het aankondigen van maatregelen, welke hij niet uit hoofde van de wet en de hem verstrekte opdracht daadwerkelijk kan nemen.

De bewijsvoering van de oneigenlijke druk en emotionele chantage:

- a) In verband met de op handen zijnde gedwongen verkoop van de woning stuurt Hofs-Akkermans op 27 augustus 2012 (**bijlage 17**) rechtstreeks een e-mail aan mr. Naus, dit op advies van een kantoorgenoot van hem. In deze e-mail meldt zij, dat mr. Van der Veen inmiddels een executiekortgeding aan het voorbereiden is en wijst zij erop, dat dit eerst nu gebeurt, omdat noch V.N.I. (mr. Naus) noch de notaris de juiste formaliteiten in de aanloop naar de executiefase hebben vervuld.
- b) Mr. Naus mailt op 27 augustus 2012 (**bijlage 18**) aan mr. Van der Veen, dat het op voorhand vaststaat, dat de oplossing van het conflict moet zijn gelegen in het tegen finale kwijting tussen alle betrokkenen betalen van een bedrag door Hofs aan V.N.I.
Mr. Naus doelt daarbij ook op het arrest d.d. 19 april 2011 (**bijlage 19**) inzake R.T.B. Hofs, zijnde onze zoon, hetgeen zeer veel bevreemding wekt. Immers, wanneer het juist zou zijn zoals mr. Naus in deze e-mail schrijft, namelijk dat er in dit arrest geen onduidelijkheden staan, komt de vraag natuurlijk op waarom hij dat arrest niet gewoon aan onze zoon betekend heeft en vervolgens heeft getracht dit bedrag of althans vooralsnog een deel daarvan gewoon te innen, waarvoor hij na betekening bovendien twintig jaar de tijd zou hebben. In dat arrest is onze zoon uitvoerbaar bij voorraad veroordeeld tot betaling aan V.N.I. van een bedrag van € 531.710,41 plus rente en een bedrag van € 12.277,44. Op dat moment was hij 39 jaar oud.

Tevens schrijft hij, dat de inhoud van de e-mail, die hij die morgen van Hofs had ontvangen (zie bijlage 18) *hem helaas het gevoel gaf, dat aan die zijde nog steeds niet de gewijzigde houding kan worden opgebracht die noodzakelijk is voor de oplossing van het conflict.*

Mr. Naus heeft met die bewering helemaal gelijk. In die e-mail van Hofs-Akkermans (zie bijlage 18) is er vanzelfsprekend o.a. wederom betoogd, dat zij en haar echtgenoot van mening zijn en blijven, dat B.Th. Hofs niets verschuldigd is aan V.N.I., er bij executie van de woning een noodtoestand voor ons zou ontstaan vanwege de vele juridische misslagen van de kantonrechter in haar meerdere vonnissen en ook in het eindvonnis van 13 april 2010 dit vonnis niet executabel was en bovendien nietig, V.N.I. (mr. Naus) niet de juiste exploiten had uitgebracht en de relevante authentieke akten van de notaris bol stonden van de fouten.

Ook heeft Hofs-Akkermans nogmaals benadrukt dat het nog enkele weken wachten op de uitspraak van het Hof (die dus is gekomen op 2 oktober 2012) geen enkel nadeel zou opleveren voor V.N.I.

Tevens heeft Hofs-Akkermans mr. Naus aangegeven, dat de volle verantwoordelijkheid voor de executie bij hem lag, omdat de betreffende notaris zowel mondeling als schriftelijk meerdere malen aan ons had gecommuniceerd, dat hij had uit te voeren, hetgeen mr. Naus hem opdroeg: de woning veilen. (wat er ook zij van die o.i. foutieve visie van de notaris).

- c) Teneinde de executoriale verkoop van onze woning te voorkomen, dit voorspelbaar met een enorm vermogensverlies, hebben we uiteindelijk toch besloten een voorstel te doen, hetgeen we hebben gedaan in een e-mail (dit via mr. Van der Veen) van 28 augustus 2012 **(bijlage 20)** Dit ook op aandringen van onze dochters, die vreesden dat hun ouders op straat zouden komen te staan en dan bovendien zouden worden geconfronteerd met een enorme restschuld, omdat onze woning bij een gedwongen verkoop niet eens voldoende zou opbrengen om de hypotheekschuld aan de Rabobank te voldoen, waardoor een leven van bittere armoede zou zijn gewaarborgd.
- d) In die e-mail hebben wij nogmaals gewezen op het niet aan B.Th. Hofs uitbrengen van het exploit ingevolge wetsartikel 514 Rv. en de daarom daarop volgende foutieve handelwijzen inzake de aankondiging van de executoriale verkoop, maar dat het ons via meerdere kanalen duidelijk is geworden, dat de veiling desondanks gewoon doorgang zal vinden, *indien wij geen fatsoenlijk bod zouden doen*. Vervolgens leggen wij onze financiële situatie uit en bieden aan met hulp van anderen € 25.000,- te betalen en wanneer dat niet voldoende zou zijn wij zullen trachten (kortgezegd) meer geld bij elkaar te krijgen.
- e) Uit een e-mail d.d. 29 augustus 2012 **(bijlage 21)** van mr. Naus aan mr. Van der Veen blijkt, dat V.N.I. ons aanbod onvoldoende vindt en zij betaling ineens van een bedrag van € 50.000,- eist en een bedrag van € 75.000,- te betalen in maandelijkse termijnen van € 1.500,-. Betreffende die maandelijkse betalingen in de toekomst dient er dan wel een hypothecaire zekerheid (met te betalen rente) op de woning te worden verstrekt ten gunste van V.N.I. Dan volgt de impliciete dreiging, dat wanneer er op enig moment niet aan die maandelijkse betalingen wordt voldaan er alsnog geveild gaat worden. Verder worden er een aantal eisen gesteld, waaraan bij het aangaan van een schikking zowel wijzelf als onze zoon Raymond moeten voldoen. Op deze (schandalige) eisen zullen wij in een separate klacht terugkomen. In verband met de beperkte tijd die resteert tot de veilingdatum dient er per omgaande, doch uiterlijk de volgende ochtend te worden gereageerd, aldus mr. Naus.
- f) Vervolgens hebben wij via mr. Van der Veen aan mr. Naus geschreven, dat het ons onmogelijk was een bedrag van € 50.000,- ineens te betalen. Ook verzoeken wij hem met klem het geëiste bedrag van € 75.000,- drastisch naar beneden bij te stellen.
- g) Op 30 augustus 2012 **(bijlage 22)** laat mr. Naus via mr. Van der Veen weten, dat ons bod teleurstellend is, maar dat V.N.I. akkoord zou kunnen gaan met een betaling ineens van € 23.000,- en dat het restant van het schikkingsvoorstel ad € 102.000,- in maandelijkse betalingen van € 1.000,- kan worden betaald, waarvoor dan een hypothecaire zekerheid dient te worden gesteld. De overige elementen blijven van kracht, aldus mr. Naus.

Spraakmakend is vervolgens, dat mr. Naus meldt, dat zijn cliënte het de volgende dag te houden executiekortgeding zinloos vindt. Deze stelling bewijst volgens ons onomstotelijk, dat V.N.I. (mr. Naus) nooit van plan is geweest om de woning ook daadwerkelijk te laten veilen. Mr. Naus wist natuurlijk zeer goed, dat dit misbruik van bevoegdheid zou opleveren vanwege de juridische misslagen en andere fouten en verzuimen van de kantonrechter, zijn eigen bijdrage daaraan, zijn verzuim een exploit ingevolge wetsartikel 514 Rv. uit te brengen en zijn wetenschap van de foutieve handelwijze van de door hem ingeschakelde notaris.

Wij stellen uitdrukkelijk, dat mr. Naus niet kan aankomen met het verhaal, dat de kortgedingprocedure zinloos was vanwege de te verwachten te geringe opbrengst van de woning. Meerdere malen heeft hij namelijk tegenover de veilende notaris en in eerdere processtukken betoogd, dat de woning een forse overwaarde had in relatie tot de hypotheek die op de woning rustte en dat er ook bij een gedwongen verkoop een substantieel bedrag aan V.N.I. betaald kon worden. In een brief d.d. 9 februari 2012 aan de Orde van Advocaten schrijft mr. Naus zelf, *dat cliënte de stellige overtuiging heeft, dat zij door middel van een gedwongen verkoop van de woning wel degelijk een deel van haar vordering betaald zal kunnen krijgen.*

Zijn enige uitgangspunt is steeds geweest ons via oneigenlijke en ontoelaatbare middelen, waaronder emotionele chantage, grote bedragen ten gunste van zijn cliënte en ter meerdere eer en glorie van hemzelf afhandig te maken, daarbij bovendien enorm veel financieel en mentaal leed aan ons berokkend.

- h) Wij besluiten op het “voorstel” van V.N.I. (mr. Naus) niet meer te reageren en de gang van zaken af te wachten, dit vanzelfsprekend met angst en beven.

Uitdrukkelijk wijzen wij erop, dat mr. Van der Veen op geen enkele manier bij de schikkingsvoorstellen betrokken is geweest en evenmin betrokken wilde worden. Hij was er namelijk van overtuigd, dat B.Th. Hofs niets aan V.N.I. verschuldigd was, welke visie later door het arrest van het Hof d.d. 2 oktober 2012 is bevestigd. Hij heeft de berichten van mr. Naus dan ook integraal aan ons verstuurd, dit uitsluitend en alleen omdat mr. Naus weigerde rechtstreeks met de gemachtigde tijdens de bodemprocedure tussen V.N.I. en B.Th. Hofs, zijnde Hofs-Akkermans, te communiceren.

Mr. Naus zal zich dus niet kunnen beroepen op geheimhouding inzake confraternatale correspondentie.

- i) Mr. Van der Veen is er volgens zijn zeggen met heel veel moeite in geslaagd het geplande executiekortgeding te regelen voor vrijdagmorgen 31 augustus 2012 om 9.30 uur bij de rechtbank te Almelo en hij heeft de betreffende dagvaarding nog op tijd kunnen uitbrengen.
- j) Wel was het zo, dat zowel de heer P. Silderhuis van V.N.I. (in een telefoongesprek met Hofs-Akkermans op 28 augustus 2012) als mr. Naus (tegenover notaris Benedek) hadden aangegeven niet op de uitkomst van het executiekortgeding te willen wachten en dat de notaris gewoon door diende te gaan met de veiling op 4 september 2012. Inmiddels hadden wij reeds contact opgenomen met het maatschappelijk werk en andere instanties teneinde nadat onze bezittingen geveild zouden zijn een woning te kunnen huren, hetgeen echter vanwege de korte termijn alleen in de particuliere sector mogelijk was, dit tegen een hoge huur, die wij met geen mogelijkheid zouden kunnen betalen.

- k) Enkele uren later na de eerste e-mail op 30 augustus 2012 (zie bijlage 22) kwam per e-mail **(bijlage 23)** de mededeling van mr. Naus, dat de executieveiling d.d. 4 september 2012 GEEN doorgang zou vinden, dit met het dringende verzoek per omgaande te bevestigen, dat het kort geding op 31 augustus 2012 zou worden afgezegd, waaraan mr. Van der Veen gehoor heeft gegeven.
- l) Op vrijdag 31 augustus 2012 constateerden wij om 10.00 uur, dat de veiling vervallen was **(bijlage 24)**.
- m) Het bovenstaande wilde echter niet zeggen, dat mr. Naus zijn malafide pogingen had gestaakt. Op 24 september 2012 vernamen wij van mr. Van der Veen, dat mr. Naus hem telefonisch had medegedeeld, dat wij per omgaande een voorstel ter betaling aan V.N.I. dienden te doen en zo niet hij dan de veilingprocedure opnieuw ging opstarten.
- n) Na het arrest van 2 oktober 2012 **(bijlage 25)** waarin dus wordt geoordeeld, dat B.Th. Hofs in elk geval vanaf 15 oktober 2002 niet meer de huurder van het pand van V.N.I. is geweest, hij zodoende nooit iets aan V.N.I. verschuldigd is geweest en V.N.I. wordt veroordeeld tot betaling aan hem van de proceskosten in eerste aanleg en in het hoger beroep stelt mr. Naus in een telefoongesprek d.d. 16 oktober 2012 met mr. Van der Veen, dat zijn cliënte de proceskosten ad € 14.000,-- niet gaat betalen, tenzij er alsnog een definitieve regeling wordt getroffen.
- Daarbij heeft mr. Naus opnieuw meerdere eisen op tafel gelegd. Tevens deelde hij mr. Van der Veen mede, dat wanneer er geen regeling ingevolge de genoemde eisen zou worden getroffen V.N.I. dan de B.V. zou laten "ploffen", dus failliet zou laten gaan, zodat er dan in ieder geval niets betaald zou worden. Wij hebben niet toegegeven aan de absurde eisen van V.N.I. (lees van mr. Naus) en tot aan de dag van vandaag is er geen enkele betaling van V.N.I. ontvangen. Dit is wederom een rampzalige ontwikkeling, daar wij wel verplicht zijn de advocaatkosten en andere kosten te voldoen.

Klacht 5

In de onder de vorige klacht genoemde e-mail van 29 augustus 2012 (zie bijlage 21) worden de onderstaande bijkomende eisen gesteld, die wij vanwege de ernst van die handelwijze van mr. Naus onderstaand letterlijk zullen citeren:

3. partijen zullen per omgaande overgaan tot het beëindigen van alle procedures en het starten van nieuwe procedures van welke aard dan ook (civiel, tuchtrechtelijk of anderszins) achterwege laten.

4. Hofs c.s. doen onherroepelijk afstand van alle aanspraken, verwijten en stellingen t.o.v.:

- *V.N.I., de persoonlijke BV's van haar aandeelhouders en de achterliggende natuurlijke personen*
- *notariskantoor Van Putten Van Apeldoorn en haar medewerkers*
- *deurwaarderskantoor Groenewegen en Partners en haar medewerkers*
- *advocatenkantoor Poelmann van den Broek en haar medewerkers*

6. Hofs c.s. althans hun "stichting" verwijderen en houden verwijderd alle door of namens hen geplaatste vermeldingen op hun website(s) en elders die verband houden met deze kwestie (waaronder uiteraard alle negatieve uitlatingen jegens betrokkenen maar ook hun naamsvermelding) en zij onthouden zich in de toekomst evenens van directe of indirecte publicaties, op welke wijze dan ook, van deze of andere vergelijkbare teksten.

7. Op overtreding van punt 6. Wordt een boete gesteld.

Onze opmerking betreffende punt 3.: Het is volstrekt duidelijk, dat die eis alleen ons en onze zoon betreft, daar niet valt in te zien welke procedures V.N.I. nog tegen Hofs c.s. zou kunnen voeren.

Wij stellen met nadruk, dat de bovengenoemde ontoelaatbare en absurde eisen geheel en al uit de koker van mr. Naus zijn gekomen, waarbij zijn eigen belang voorop stond, met name wat betreft de eisen hem niet tuchtrechtelijk te vervolgen en geen civiele procedures tegen zijn werkgever Poelmann van den Broek en zijn relaties Groenewegen en Van Putten Van Apeldoorn te starten.

V.N.I. heeft in de afgelopen jaren namelijk bewezen, dat zij van geen enkel door haar advocaten uitgebracht processtuk op de hoogte was en zich nergens mee bemoeide, laat staan dat zij iets zou afweten dan wel begrijpen van hetgeen bijvoorbeeld notariskantoor Van Putten Van Apeldoorn, dit in de persoon van mr. Benedek, allemaal had uitgericht. De enkele (aangetekende) brieven, die wij op advies van notarissen dan wel onze adviseurs dan wel uit onszelf rechtstreeks aan V.N.I. hebben verzonden (dit met vanzelfsprekend een kopie aan haar advocaat) en die uitsluitend en alleen gingen over het huurconflict, werden alle ongeopend geretourneerd. Het is dus volstrekt onaannemelijk, dat V.N.I. de aanzet tot die eisen zou hebben gegeven.

Ook hier geldt, dat mr. Van der Veen geen enkele onderhandeling met mr. Naus heeft gevoerd en alleen als doorgeefluik heeft gefungeerd, omdat mr. Naus weigerde rechtstreeks met gemachtigde Hofs-Akkermans te communiceren!

Slotconclusie:

Het behoeft geen betoog, dat de handelwijze van mr. Naus alle perken te buiten is gegaan, onethisch is en een schande is voor de gehele beroepsgroep.

In verband met het openbaar belang bij een goede beroepsuitoefening had mr. Naus bovendien de plicht ook rekening te houden met de gerechtvaardigde belangen van de wederpartij van zijn cliënte, zijnde B.Th. Hofs, waarvan echter geen sprake is geweest, in tegendeel dus.

Tevens staat onomstotelijk vast, dat mr. Naus zich door zijn onbetamelijke handelwijze niet heeft gedragen als een behoorlijk advocaat en daarmee artikel 46 van de Advocatenwet heeft geschaad.

Wij verzoeken de Raad met klem de adequate maatregelen tegen deze advocaat te nemen, zodat wordt voorkomen, dat hij ook in andere zaken op de door hem ingeslagen weg zal voortgaan, dit met naar alle waarschijnlijkheid steeds verdergaande escalaties.

Mr. Naus heeft ons met de dreigende onterechte gedwongen verkoop van onze woning onvoorstelbaar veel leed aangedaan, waarbij ook onze drie kinderen en puber-kleinkinderen met veel spanning en verdriet werden opgezadeld.

Als het tot de mogelijkheden behoort gelieve de Raad mr. Naus tevens te veroordelen tot het betalen aan ons van de in deze klachtenprocedure door ons gemaakte kosten, deze in redelijkheid en billijkheid te bepalen.

Wanneer de Raad onverhoopt mocht menen, dat mr. Naus in de litigieuze zaak voortdurend heeft gehandeld zoals het een goed en integer advocaat betaamt, dan gelieve de Raad dat standpunt uitdrukkelijk weer te geven.

B.Th. Hofs

H.M.S.Hofs-Akkermans

Jeurlinksweg 2
7451 CL Holten

Bijlagen: 25